

**VKH organiseert opmerkelijke zomertentoonstelling
in het Diocesaan Centrum Groenhove**
De ziel van de Gepenseelde Lijn
Schilderijen van Chihiro Kondo

In 1994 studeerde Chihiro Kondo met de hoogste onderscheiding af aan de Tama Art University in Tokyo in de Japanse Nikon-ga-schilderkunst, schilderijen gemaakt volgens de traditionele Japanse artistieke conventies, technieken en materialen. Na het voltooien van haar opleiding werkte zij onder andere samen met Takashi Murakami, één van Japans meest gevierde hedendaagse en wereldwijd bekende kunstenaars, waarvan werk te zien is in de grote musea en die tentoonstelde in de grote galerijen en ook in o.a. het Paleis van Versailles). Kondo bekwaamde zich met groots technisch meesterschap in verschillende vormen van traditioneel schilderen, onder andere op zijden stof. In 2011 behaalde ze een eerste prijs op de prestigieuze International Peace Art Competition in New York.

International Peace Art Exhibit

1st International Juried Peace Art Exhibition
Chelsea Art Museum, New York, NY

First Prize: Chihiro Kondo “Love Wind”

Wanneer het meeste van haar werk verloren ging in het geweld van de tsunami te Fukushima in 2011, besloot ze te “herbronnen”. Haar fascinatie voor de harmonische beeldtaal van de art nouveau dreef haar in 2013 naar Europa. Nadat zij in het zonovergoten Aix-en-provence uitgenodigd was om te werken aan muurschilderingen over de natuur van de Provence, bleef ze er hangen, verliefd op taal en natuur van mediterrane Frankrijk. Vanaf dat moment was zij gedreven om haar traditionele Japanse beeldtaal, gekenmerkt door overdadige, volgepropte composities en bonte

kleuren, te verlaten. Sindsdien streefde ze naar een eigen stijl, een versmelting van haar Japanse traditie met verse, Zuid-Franse ideeën. Ze studeerde er ook Frans aan de Universiteit van Aix-en-Provence.

Twee drijvende motieven in haar werk.

Ten eerste probeert zij het Japanse concept voor ruimte, Ma, te verenigen met de beeldtaal van de Art Nouveau. In haar werk is leegte niet langer een taboe. Zij bakent altijd de ruimte in haar compositie af aan de hand van een ritmische afwisseling tussen volheid en leegte. Waar de afwezigheid van lijnen of kleur weinig plaats had in haar vroeger werk, is dit nu haar handelsmerk geworden. Haar composities nodigen hierdoor onophoudelijk de toeschouwer uit om zelf de geschapen ruimte volgens het ritme van de lijnen verder in te beelden. Handen, gezichten, poten, muilen, sprongen, ze zijn er niet als fragmenten van een verloren geheel, maar als delen van een geheel dat zich toont door afwezigheid.

Ten tweede benut Kondo onophoudelijk de symbolische aard van het Japanse schrift. Haar werken zijn vaak begeleid door Haiku gedichten die in geblokte formulering uitdrukking geven aan de beweging die in het werk tot uiting komt. Het Kanji-schrift waarin Kondo schrijft, zijn mini-kunstwerkjes op zichzelf: de symbolen stellen geen klanken voor, maar ideeën. Kondo laat soms elementen van die Kanji-symbolen terugkeren in haar spel van lijnen om zo de uitdrukking van de Haiku, het Kanji-teken en het afgebeelde natuurelement in hun samenspel te versterken. Iedere afgewerkte compositie is het resultaat van Kondo's rituele levensvorm. Bij het ochtendgloren beoefent ze steevast eerst haar kalligrafie, waarna zij haar werk voorbereidt op papier, om uiteindelijk na een meticuleuze voorbereiding het definitieve paneel met vaste hand in een razend tempo aan te brengen op haar gekozen materiaal.

Beide motieven in Kondo's werk hangen nauw samen met het centrale thema van haar werk: de eenheid tussen mens en natuur.

Zij doorbreekt ieder dualisme die er tussen menselijke creaties en de natuur bestaat. De symbolen van het Kanji schrift worden via haar verwerking geen voorstellingen van de natuur, maar natuurelementen zelf. Evenzeer geven de overgangen tussen figuren, lijnen en leegte de continuïteit aan die bestaat in alles wat wij doen en wat rond ons groeit. Kondo scheidt haar eigen iconografie, en precies daardoor is zij in staat de barrières te overstijgen die de moderne, industrie geplaagde mens belemmeren om het leven te bereiken dat de conflicten overstijgt tussen de scheppingen van de mens en de stille eenheid van de natuur.

Ik denk dat wij met VKH, door de organisatie en met de medewerking van het Diocesaan Centrum Groenhove, van die eerste grote tentoonstelling in België van het werk van Chihiro Kondo, terug een bijzonder getalenteerde kunstenares aan het grote publiek kunnen voorstellen waarvan we in de toekomst (en wellicht via de grote galerijen) nog heel wat zullen te zien en te horen krijgen.